

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Mocrii Alexandru,
reprezentat de avocatul Vadim Ciobanu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Mocrii Alexandru împotriva Inspectoratului General al
Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ individual
defavorabil și obligarea restabilirii în funcție,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-630/23
NR. PIGD 2-22034212-01-3ra-12062023)*

Admisibilitatea recursului depus până la 1 septembrie 2023; Art. 246 Cod
administrativ (versiunea până la 1 septembrie 2023).

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: L.Holevițaia,
Instanța de apel : G.Mîra, I.Dutca, D.Băbălău,

04 septembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Mocrii Alexandru, reprezentat de avocatul Vadim Ciobanu

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 martie 2022, Mocrii Alexandru a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat: anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 127/ps din 01.03.2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Sectorului poliției de frontieră „Briceni” al Direcției regionale Nord al GPF al MAI, comisar Mocrii Alexandru Mihail” ca fiind ilegal; obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual privind restabilirea lui Mocrii Alexandru în funcția de Șef de schimb al Unității de control al frontierei ai Sectorului poliției de frontieră „Briceni” al Direcției regionale Nord a IGPF; Obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual privind acordarea despăgubirilor dlui Mocrii Alexandru, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, în mărimea unui salariu mediu lunar al lui Mocrii Alexandru; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Mocrii Alexandru, suma de 10 000 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că potrivit ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.127/ps din 01.03.2022, Mocrii Alexandru Mihail a fost sancționat disciplinar cu concediere din funcția publică cu statut special. Reclamantul consideră că ordinul respectiv a fost adoptat ilegal și urmează a fi anulat. A indicat că în cadrul anchetei de serviciu, lui i-a fost încălcat dreptul la apărare.

3. Consideră că, relevante la caz, sunt constatările Curții Constituționale expuse în Decizia nr.50/2016 din 06.09.2016, unde Curtea a indicat §30 [...] Or, ancheta de serviciu nu poate fi desfășurată în perioada aflării angajatului în concediu anual de odihnă, în concediu de studii sau în concediu medical. În caz contrar am putea fi în prezența unor elemente care ar afecta dreptul la apărare.

4. Potrivit ordinului contestat s-a reținut că, în fapt, Mocrii Alexandru ar fi comis următoarele acțiuni: (i) folosirea ilegală, în afara orelor de serviciu

a uniformei de serviciu la data de 30.11.2021 orele 11-12:00, la data de 15.02.2022; (ii) amenințarea cu arma la 30.11.2021 a cet.Lidia Moroșanu; (iii) abuzarea de calitatea oficială și compromiterea prin activitatea privată, prestigiul instituției din care face parte, iar aceste acțiuni au fost calificate ca fiind încălcări grave. Ca temei de drept, pentru încetarea raportului de serviciu a funcționarului public cu statut special, a fost indicat art.38 alin.(1) lit.j) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

5. Reclamantul a susținut că nu a fost temei pentru concedierea lui din funcția publică cu statut special, în baza art.38 alin.(1) lit.j) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, deoarece nu a comis careva încălcări grave.

6. La caz, consideră că, „încălcarea gravă” reținută în acțiunile lui, urmează a fi raportată la prevederile art.211¹ din Codul muncii. În speță, acțiunile imputate lui Mocrii Alexandru de (i) folosirea ilegală, în afara orelor de serviciu a uniformei de serviciu la data de 30.11.2021 orele 11-12:00, la data de 15.02.2022; (ii) amenințarea cu arma la 30.11.2021 a cet.Lidia Moroșanu; (iii) abuzarea de calitatea oficială și compromiterea prin activitatea privată, prestigiul instituției din care face parte, nu constituie încălcări grave în sensul art.211 din Codul muncii, calificarea făcută de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în mod evident a fost una greșită, iar ca rezultat Mocrii Alexandru a fost concediat ilegal din funcția publică cu statut special.

7. A menționat că, faptele imputate lui, care au constituit motiv de tragere la răspundere disciplinară, urmează a fi evaluate și examinate drept „încălcări grave”, potrivit art.38 alin.(1) lit.j) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin raportare la prevederile legale care instituie principii și reguli ce determină comportamentul funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, precum și criteriile legale de determinare a gravității abaterii disciplinare în funcție de consecințele abaterii disciplinare și de modul de comitere a acesteia (a se vedea, în acest sens, DCC nr.99 din 17 octombrie 2017, DCC nr.46 din 8 iulie 2016 și DCC nr.10 din 07 octombrie 2019).

8. La caz, ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.127/ps din 01.03.2022 nu conține absolut nici o informație care ar fi fost consecințele abaterilor disciplinare imputate lui Mocrii Alexandru, ori careva consecințe nici nu au survenit. Or, prin neindicarea în ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.127/ps din 01.03.2022 a

informației privind consecințele abaterilor disciplinare imputate lui Mocrii Alexandru, se constată că de facto lipsesc careva consecințe.

9. În subsidiar reclamantul menționează că, pentru a atrage un funcționar public cu statut special la răspundere disciplinară este necesară întrunirea unor condiții: 1) persoana trasă la răspundere trebuie să dețină calitatea de funcționar public cu statut special; 2) respectivul funcționar să fi săvârșit o abatere disciplinară prescrisă de lege; 3) fapta ilicită să producă un rezultat periculos; 4) să existe o legătură de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul socialmente periculos. Răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite toate elementele constitutive ale abaterii, iar absența oricăreia dintre ele face ca abaterea și, pe cale de consecință, răspunderea să nu poată exista. La caz, în urma acțiunilor imputate lui Mocrii Alexandru, nu a fost produs careva rezultat periculos, respectiv, Mocrii Alexandru nu putea fi concediat din funcția publică cu statut special. În speță, contrar celor indicate, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.127/ps din 01.03.2022, Mocrii Alexandru în mod ilegal, a fost concediat din funcția publică cu statut special.

10. De asemenea, a indicat că, a folosit uniforma de serviciu la data de 30.11.2021 orele 11-12:00 și la data de 15.02.2022 absolut legal. În conformitate cu pct.5 din Regulile de port a uniformeii și a însemnelor distinctive ale Poliției de Frontieră aprobate prin anexa nr.1 la ordinul MAI nr.316 din 15.07.2020 cu privire la modificarea ordinului MAI nr.25/2013, cu dreptul de asigurare cu uniformă și însemne distinctive, dispun persoanele menționate la pct.3 ale prezentelor reguli, din ziua acordării gradului special corespunzător, cu excepția persoanelor care și-au încetat activitatea care au dreptul de a purta uniforma eliberată în timpul exercitării serviciului. Or, Mocrii Alexandru fiind încadrat în funcția publică cu statut special are dreptul la purtarea uniformeii de serviciu. În parte ce ține de faptul dacă Mocrii Alexandru la data de 30.11.2021 orele 11-12:00 și la data de 15.02.2022 se afla sau nu la îndeplinirea obligațiilor de serviciu menționează că potrivit prevederilor legale, ultimul se afla la îndeplinirea obligațiilor de serviciu, respectiv avea dreptul la purtarea uniformeii de serviciu.

11. Referitor la fapta imputată lui, de amenințare cu arma la 30.11.2021 a cet.Lidia Moroșanu, reclamantul a menționat că, nu a comis asemenea acțiuni, aceste fiind niște interpretări eronate a pârâtului și a Lidiei Moroșanu. Astfel, fiind chestionată Lidia Moroșanu a declarat că, la 30.11.2021, în timpul conflictului Mocrii Alexandru ar fi strigat că va scoate pistolul și va vedea ce se va întâmpla. Fiind chestionat Mocrii Alexandru a declarat că în cadrul conflictului din 30.11.2021 nu a amenințat pe nimeni, doar a declarat că el are pistol. Dar careva armă asupra sa nu avea. Potrivit

imaginilor video, fixate din timpul conflictului, se constată indubitabil că, Mocrii Alexandru nu a amenințat pe Lidia Moroșanu cu arma. Or, imaginile video redau obiectiv circumstanțele cazului, iar aceste imagini video prevalează asupra declarațiilor Lidiei Moroșanu, care urmau a fi apreciate critic, reieșind din conflictele anterioare avute cu Mocrii Alexandru. Cu atât mai mult, în lipsa armei asupra reclamantului, amenințarea cu armă reținută în acțiunile lui Mocrii Alexandru este una iluzorie. Astfel, pârâtul derogând de la prevederile art.92 Cod administrativ, a făcut o apreciere arbitrară a probelor, cu scopul de a-l concedia pe reclamant din funcția publică cu statut special. Or, art.92 Cod administrativ, stipulează că, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

12. În partea ce ține de fapta imputată de abuzare de calitatea oficială și compromiterea prin activitatea privată, prestigiul instituției din care face parte, reclamantul a indicat că, în ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.127/ps din 01.03.2022, nu sunt indicate care ar fi aceste fapte. Respectiv, se constată că lui Mocrii Alexandru i-au fost imputate aceste abateri disciplinare, care însă nu au fost descrise în ce ar consta acestea, ceea ce indică la lipsa unor asemenea abateri disciplinare.

13. Mai menționează că, concediere din funcția publică cu statut special, se aplică de obicei, pentru abateri de mare gravitate, adică mai grave decât cele pentru care i se poate acorda retrogradarea din funcție/grad sau muștrare aspră, sau pentru săvârșirea repetată a unei abateri(fapte) care anterior a fost sancționată mai blând sau chiar a rămas nesancționată. Analizând ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.127/ps din 01 martie 2022, se constată că pârâtul nu a motivat individualizarea pedepsei aplicate lui Mocrii Alexandru. Or, potrivit art.59 alin.(5) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, la individualizarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea anterioară a funcționarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise.

14. De asemenea, reclamantul menționează că, potrivit art.16 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii, atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități

administrative arbitrare. Astfel, emiterea actului administrative individual în baza dreptului discreționar presupune rezistența unui test legal în persoana autorității publice; - autorității publice i se oferă discreție pentru a decide indiferent dacă ar trebui să acționeze sau nu într-un caz specific, ceea ce înseamnă testul de selecție a măsurii; - la discreția autorității publice, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Astfel, potrivit testului respectiv autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură.

15. La fel, indică că, potrivit art.31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Din aceeași perspectivă art.118 alin.(1) din Codul administrativ statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. În speță, în conținutul ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.127/ps din 01 martie 2022, se constată că pârâtul nu a motivat individualizarea pedepsei aplicate lui Mocrii Alexandru.

16. Prin cererea de concretizare reclamantul a solicitat obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual privind plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă. (f.d.57-58).

17. Prin hotărârea din 28 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Mocrii Alexandru împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea restabilirii în funcție, achitarea drepturilor salariale,.

18. La 29 iulie 2022, Mocrii Alexandru prin intermediul avocatului Vadim Ciobanu, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

19. Prin decizia din 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Mocrii Alexandru prin intermediul avocatului Vadim Ciobanu cu menținerea hotărârii din 28 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

20. În motivarea deciziei emise, instanța de apel a concluzionat că procedura disciplinară desfășurată împotriva reclamantului Mocrii Alexandru a respectat prevederile legale în vigoare și că faptele imputate acestuia constituiau încălcări grave ale disciplinei de serviciu, justificând astfel măsura concedierii. Instanța a considerat că argumentele reclamantului privind încălcarea dreptului său la apărare, invocarea deciziilor Curții Constituționale și caracterul nelegal al ordinului de concediere nu au fost suficiente pentru a invalida sancțiunea aplicată. În consecință, apelul formulat de reclamant a fost respins, menținându-se decizia Judecătorei Chișinău de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

21. La 14 februarie 2023, Mocrii Alexandru reprezentat de avocatul Vadim Ciobanu, a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei din 31 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău. iar la 16 iunie 2023 a prezentat cererea de recurs motivată, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizi noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

22. În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel a încălcat dreptul său la apărare, nu a motivat adecvat hotărârea și a evaluat eronat probele, ceea ce a condus la o interpretare greșită a legii și la concluzii contradictorii cu circumstanțele de fapt. Aceste erori au determinat o soluție injustă și neîntemeiată, justificând astfel solicitarea de casare a hotărârii și reexaminarea cauzei. Reclamantul susține că i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece ancheta de serviciu s-a desfășurat în perioada în care era în concediu medical și nu a avut suficient timp pentru a se apăra corespunzător. Ordinul de sancționare a fost emis și adus la cunoștință în timpul concediului medical, ceea ce contravine prevederilor legale. Consideră că instanța nu a motivat corespunzător hotărârea și nu a răspuns la argumentele reclamantului. Hotărârea este arbitrară, deoarece instanța a făcut trimitere la principii de drept fără a explica relevanța acestora în speță. De asemenea, instanța nu a analizat dacă acțiunile imputate constituie o încălcare gravă a disciplinei de serviciu. Recurentul argumentează că instanțele de fond și apel au preluat argumentele pârâtului fără a efectua propria analiză a probelor, în special a imaginilor video care ar demonstra că Mocrii Alexandru nu a amenințat-o pe Lidia Moroșanu cu arma la 30.11.2021. Instanțele nu au analizat critic declarațiile contradictorii ale Lidiei Moroșanu și nu au ținut cont de probele video. Instanțele au ignorat circumstanțele de fapt și probele video care indică că amenințarea cu arma este una iluzorie, dat fiind că Mocrii Alexandru nu avea arma asupra sa în momentul conflictului. Aceste concluzii contradictorii cu probele din dosar au condus la o soluție injustă și neîntemeiată.

23. Consideră că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, rezultând din încălcarea normelor de drept material și interpretarea eronată a legii. Instanța de apel nu a luat în considerare toate circumstanțele relevante pentru o examinare justă a cauzei. Recursul se întemeiază în baza prevederilor art.art.244-248 Cod administrativ.

24. La 02 august 2023, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință la recursul declarat, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

26. Art. 245 Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) relevă că:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

27. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede:

28. ”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere,

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

b) recursul este depus în mod repetat;

c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1);

e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție”.

29. Art.XI alin.(3) Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) prevede:

”Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, copia dispozitivului a fost notificat reprezentantului recurentului la data de 08 februarie 2023 prin intermediul poștei electronice. Cerere de recurs nemotivată a fost depusă la data de 14 februarie 2023. Copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la 29 mai 2023. Iar, motivarea recursului a fost depusă la 16 iunie 2023. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că la depunerea recursului, recurentul a respectat termenele prevăzute la art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

31. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

32. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

34. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul

rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

38. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Mocrii Alexandru, reprezentat de avocatul Vadim Ciobanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc